

प्रधानकालमारभ्य “हिजुरि” इति प्रसिद्धो
हायनः प्रचलितः । अथन्तु चान्द्रमासेन परिग-
णितो भवति । अतः प्रायशः सौरसमनवतितम-
वर्षस्य शततमा वत्सरा भवेयुः ॥

पञ्चाशीत्यब्दपञ्चशताधिकचतुःसहस्रपरिमि-
तेषु कलैरतीताब्देषु (४५५५) सप्ताधिकचतु-
ईंशतपरिमिते (१४०७) च शताब्दे प्रचरति
फागुनोद्योगविंशदिवसे शुक्रवारे पूर्वभायां भग-
वांश्चेत्येवः प्रादुर्बभूव । अस्य जन्मदिनमारभ्य
चेतन्याब्दः प्रचलितः ॥

अस्मिन् युगे धर्म एकपादः । अधर्मस्तु-
ष्यादः । आयुः शतवर्षाणि । अतारः श्रीकृष्णः ।
तद्युगशेषे पापिनां विनाशाय भगवद्गुणमावतारः
कल्किर्भवति । तद्युगधर्मो यथा ।

“कलौ तु धर्मपादानां तृयांशोऽधर्महेतुभिः ।
यधमनैः क्षीयमाणो ह्यन्ते सोऽपि विनश्यति ॥
तस्मिन् लुप्ता दुराचारा विदयाः शुष्कवैरिणः ।
दुर्भगा भूरितर्षाश्च शूद्रदासोत्तराः प्रजाः” ॥

“यदा मायावृतं तन्ना निद्रा हिंसा विषादनम् ।
शोकमोहौ भयं दैन्यं स कलिस्तामसः स्मृतः ॥
यस्मात् क्षुद्रदृष्टो मर्त्याः क्षुद्रभाया महाश्रवाः ।
कामिनो वित्तहीनाश्च खैरिणश्च स्त्रियोऽसतीः ॥
दस्युल्लुप्त जनपदा वेदाः पाषण्डद्विषाः ।
राजानश्च प्रजाभक्ताः शिशोदरपरा दिवाः ॥
अत्रता वटवोऽग्रौचा भित्तवश्च कुटुम्बिनः ।
तपस्विनो ग्रामवासा न्यासिनो ह्यर्धलोपुपाः ॥
ऋक्षकाया महाहारा बह्वपला गतक्रियः ।
शश्वत्कुटुकाभिषिष्यन्त्यौर्मयायोऽसहासाः ॥
पयसिष्यन्ति वै क्षुद्राः किराटाः कुटकारिणः ।
अनापद्यपि मंथ्यन्ते वार्षां साधुजुगुप्सिताम् ॥
पतिं त्वस्यन्ति निर्दयं भव्या अप्यखिलोत्तमम् ।
भृत्यं विपन्नं पतयः कौलं गात्रापयस्विनीः ॥
पितृन् भ्रातृन् सहृदयातीन् हित्वा सौरतसौहृदाः
नान्द्रुशालसम्भवा दीनाः स्त्रियाः कलौ नराः ॥
शूद्राः प्रतिग्रहीष्यन्ति तपोवेशोपजीविनः ।
धर्मं वक्ष्यन्धर्मज्ञा अधिस्त्र्योत्तमः सनम् ॥
निबसुदिममनसो दुर्भिक्षकरकर्षिताः ।
निरस्ते भूतले राजन्नरादृष्टिभयातुराः ॥
वासोऽन्नपानप्रयनव्यायस्नानभूषणैः ।
हीनाः पिशाचसन्दर्शा भविष्यन्ति कलौ प्रजाः ॥
कलौ काकिकेऽप्यर्थे विरुद्धं त्यक्तसौहृदाः ।
त्वस्यन्ति हि प्रियान् प्राणान् हनिष्यन्ति स्वकानपि ॥
न रक्षिष्यन्ति मनुजाः स्वविरौ पितरावपि ।
पुत्रान् भार्याश्च कुलजां क्षुद्राः शिशोदरम्भराः ॥
कलौ न राजन् जगतां परं गुहं
त्रिलोकनाथानतपादपङ्कजम् ।
प्रायेण मर्त्या भगवन्तमश्रुतं
यस्यन्ति पाषण्डविभिन्नचेतसः” ॥

कल्किस्तदोषविनाशोपायः । यथा,
“यन्नामधेयं त्रियमाण आतुरः
पतन् स्वलन् वा विवशो गृह्यन् पुमान् ।
विशुक्लकर्मागल उत्तमां गतिं

प्राप्नोति यद्यन्ति न तं कलौ जनाः ॥
पुंसां कलिस्ततान् दोषान् द्रष्टुं देशात्मसम्भवान् ।
सर्वान् हरति चित्तस्थो भगवान् पुत्रघोत्तमः ॥
श्रुतः संकीर्तितो ध्यातः पूजितस्सादृतोऽपि वा ।
नृणां क्षियोति भगवान् हृत्स्थो जन्मायुताम्यम् ॥
यथा हेमि स्थितो वज्रिदुर्वर्ण्यो हन्ति घातुजम् ।
एवमात्मगतो विष्णुर्योगिनामशुभाश्रयम् ॥

विद्यातपःप्राणनिरोधमेवै
तीर्थाभिषेकत्रतदानजयैः ।
नायन्तशुद्धिं लभतेऽन्तरात्मा
यथा हृदिस्थे भगवत्यन्ते ॥

तस्मात् सर्वान्ना राजन् हृदिस्थं कुक्षे भवम् ।
त्रियमाणो ह्यवहितस्ततो याहि परां गतिम्” ॥
“कलेर्दोषनिधे राजन्नस्ति ह्येको महान् गुणः ।
कौत्सनादेव ज्ञातव्यं सुतसङ्गः परं व्रजेत् ॥
क्षते यज्ञायतो विश्वां ज्ञेयायां यजतो मखे ।
हापरे परिचर्यायां कलौ तद्विरिकीर्तनात्” ॥
इति श्रीभागवते महापुराणे १२। ३५ अध्यायः ॥

तद्युगशेषधर्माः यथोक्तास्तत्रैव १२। ३५-४७ ॥
“सौराद्रावत्यामीराश्च शूरा अश्वेदमाजवाः ।
ब्राह्मणा हिजा भविष्यन्ति शूद्रप्राया जनाधिपाः ॥
सिन्धोस्तं चन्द्रभागां कान्तौ काश्मीरमण्डलम् ।
भोज्यन्ति शूद्रा ब्राह्मणा स्त्रियाश्च ब्रह्मवर्चसः ॥
तुल्यकाला इमे राजन् स्तेच्छप्रायाश्च भूभृतः ।
रतेऽधर्मान्धतपराः कथगुदास्तीव्रमन्यवः ॥
स्त्रीबालगोविजप्राश्च परदारधनाकृताः ।
उदितान्तमितप्राया अल्पसत्वाल्पकायवः ॥
असंस्कृताः क्रियाहीना रजसां तमसा वृताः ।
प्रजास्तं भक्षयिष्यन्ति स्तेच्छा राजन्यरूपिणः ॥
तन्नाथाले जनपदास्तच्छ्रीलाचारवादिनः ।
अन्योन्यतो राजभिश्च क्षयं यास्यन्ति पीडिताः” ॥
तत्रैव १२। २। १-१६ ।

“ततश्चातुर्दिनं धर्मः सत्यं श्रौचं क्षमा दया ।
कालेन बलिना राजन् नृजगत्यायुर्वर्णं स्मृतिः ॥
वित्तमेव कलौ नृणां जन्माचारगुणोदयः ।
धर्मन्यायव्यवस्थायां कारणं बलमेव हि ॥
दाम्पत्येऽभिरुचिर्हेतुमायैव व्यवहारिके ।
स्त्रीले पुंस्त्वे च हि रतिर्विपत्तये सूत्रमेव हि ॥
लिङ्गमेवाश्रमास्थातावन्योन्यापत्तिकारणम् ।
अलक्ष्या न्यायदौर्बल्यं पाण्डित्ये चापलं वचः ॥
अनाद्यतवासाधुले साधुले दम्भ एव हि ।
स्त्रीकार एव चोदाहे स्नानमेव प्रसाधनम् ॥
दूरे वार्ययनं तोषं लावणे केशधारणम् ।
उदरम्भरता स्नानं सत्यमेव धार्ष्ट्यमेव हि ॥
दात्ये कुटुम्भभरणं यशोऽर्थे धर्मसेवनम् ।
एवं प्रजाभिर्दुष्टाभिराकीर्णं क्षितिमण्डले ।
ब्रह्मविद्वत्तत्त्वशूद्राणां यो बली भविता नृपः ॥
प्रजा हि सुखे राजन्येर्विर्णोदैस्तुधर्मभिः ।
आच्छिन्नदारद्रविणा यास्यन्ति गिरिकाननम् ॥
शकमूलाभिषजौद्रफलपुष्पाभिर्यो जनाः ।
अनादृष्ट्या विनश्यन्ति दुर्भिक्षकरपीडिताः ॥
श्रीतवाततपप्राण्डहिमैरन्योन्यतः प्रजाः ।

क्षुब्धहृत्स्थान् व्याधिभिश्चैव सन्तप्यन्ते च चिन्तया ॥
चिंशदिशतिवर्षाणि परमायुः कलौ नृणाम् ॥
क्षीयमाणेषु देहेषु देहिनां कलिदोषतः ।
वर्णाश्रमवतां धर्मं नष्टे वेदपथे नृणाम् ॥
पाषण्डप्रचुरे धर्मं दस्युप्रायेषु राजसु ।
चौर्याद्विद्वत्प्राहिंसानानादृष्टिषु वै नृषु ॥
शूद्रप्रायेषु वर्णेषु क्लृप्ताप्रायास्तु नृषु ।
गृहप्रायेष्वश्रमेषु यौनप्रायेषु बन्धुषु ॥
अनुप्रायाखोषधीषु शमीप्रायेषु स्थावृषु ।
विद्युत्प्रायेषु मेघेषु शून्यप्रायेषु सद्मसु ॥
इत्थं कलौ गतप्राये जनेषु खरधर्मिषु ।
धर्मचात्याय सत्येन भगवानवतरिष्यति” ॥

(देवगन्धर्वविशेषः । स तु कश्यपात् दत्तकन्यायां
सुनौ जातः । यथा, महाभारते १। ६५। ४४ ।
“तथा शालिग्रिरा राजन् पर्जन्यश्च चतुर्दश ।
कलिः पक्षदशस्त्वेषां नारदश्चैव षोडशः” ॥
शिवः । यथा महाभारते । १३। १७। ७८ ।
“दम्भो ह्यदम्भो वैदम्भो वशो वशकरः कलिः” ॥)

कलिः, स्त्री, (कलयति ईदृशकाश्रतेऽद्विष्टते वा
कल् + ततः इन् ।) कलिका । इति मेदिनी ॥
कलिकः, पुं, (कलो मन्दगम्भीरध्वनिरस्यास्ति ।
कल + मत्वर्थे ठन् ।) कौक्षपक्षो । इति शब्द-
रत्नावली ॥

कलिका, स्त्री, (कलिरिव । स्वार्थे कन् टाप् च ।)
अस्फुटितपुष्पम् । तत्पर्यायः । कोरकः २ । इत्य-
मरः । २। ४। १६ । कलिः ३ कलो ४ । कोरकम् ।
५ इति तट्टीका ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे ३ ।
१६८ ।

“सुगममजातरजसं कलिकामकाले
व्यर्थं कदर्थयसि किं नवमालिकायाः” ॥
वीणामूलम् । इति हेमचन्द्रः ॥ पदसन्तवियुक्त-
रचनाविशेषः । तद्विवरणम् यथा,—

“सुगमहाकलिकारम्भे स्त्रीकान्तु युगशः स्मृताः ।
अन्यासां कलिकानान्तु भवन्त्येकैकशो हि ते ॥
पूर्वो हौ कलिकाभिस्तु विरुदास्तुल्यसङ्ख्याः” ॥

कलिकालक्षणम् ।
“कला नाम भवेत्तान्नियता पदसन्ततिः ।
कलाभिः कलिका प्रोक्ता तद्भेदाः षट् समीरिताः ।
कलिका चण्डस्तास्या दिगादिगण्यतृक्ता ।
तथा त्रिभङ्गी रक्ताख्या मध्या भिन्ना च केवला” ॥

चण्डस्ता दशधा संयुक्तवर्णाः ।
“अथ संयुक्तवर्णानां नियमो दशधा च ते ।
मधुरं स्निग्धविस्मिष्टशिथिलज्जादिनक्षमो ॥
भियन्ते ऋक्षदीर्घाश्च ते दशन्ते स्फुटं यथा ।
ऋक्षान्मधुरसंयोगाः शृङ्गाराङ्गकिङ्कराः ॥
तस्मात्तु स्निग्धसंयुक्ता दर्पकपरिसर्पवत् ।
ततो विस्मिष्टसंयुक्ता भक्तकल्याणचिह्नयः ॥
तथा शिथिलसंयुक्ताः पश्य कश्यप वश्यवत् ।
प्रोक्ता ज्जादियुता मच्चं सच्चं गुलं पमहावत् ॥
गर्हादीन् ज्जादिमंयुक्तमेतान् केपिन् समुचिरे ।
दीर्घात्तु ज्जाङ्गकार्पमं वाच्यं वैश्यश्च वाह्यकम्” ॥

कलापरिभाषामुक्तम् ।